

SOIF-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS
FÖRENING

A
↓

49

Nr 1* 2001 * FRÅN STRTEN NR 46 * ISSN 1104 - 7259

Verksamhetsberättelse

Sid 16-17

**10 miljoner
för OS-guld**

Sid 4

**Olympiska spelen
återupplivas efter
150 år**

Sid 7-10

Välbesökt höstmöte

Sid 11

Sporten i dag

Sid 18

SOF-Bulletinen

Organ för Sveriges
Olympiahistorikers
Förening (SOF)

Föreningen bildades
den 3 mars 1986

Ansvarig utgivare:

Björn Walden

Utgivningsplan 2001

Nr	Utkom	Manusstopp
1	febr	1/2
2	juni	15/4
3	sept	15/7
4	dec	10/10

Nästa SOF-möte Jakthornet

Måndagen den 19 mars

Kl 18.00 Middag

Kl 19.00 Årsmöte

Kl 20.00 Vårträff med
Bengt-Herman Nilsson

Medarbetare

I detta nummer av SOF-Bulletinen har förutom redaktören Stig Nilsson följande personer medverkat, Ture Widlund, Bengt Grive och Ove Karlsson.

Idrottshistorisk konferens

Den nionde idrottshistoriska konferensen genomfördes 9-10 september i Östersund med Jämtlands Läns Idrottshistoriska förening som arrangör i Jamtli, stadens största museum. Museichefen Sten Renzog talade om vikten av att bevara den svenska idrottshistorien.

Under konferensen togs två frågor upp till diskussion. Den första frågan gällde en samordnad organisation för de idrottshistoriska föreningarna i landet. Konferensen utsåg en för landet representativ grupp som skall utarbeta ett förslag till struktur för det idrottshistoriska arbetet gällande samorganisation mellan föreningar, museer och sällskap. I gruppen ingår Gunnar Hagelin Jämtlands läns Idrottshistoriska sällskap, Ulla Jansson Stockholms Idrottshistoriska sällskap, Carl Erik Johansson Västgöta Idrottshistoriska sällskap, Birger Jönsson Helsingborgs Idrottsmuseum och SOF-medlemmen Karl Örsan Riksidrottsmuseet. Den andra frågan gällde Riksidrottsförbundets 100 års jubileum. Idén är att producera en vandringstställning där utrymme ges för lokala tillägg. Projektledare är Börje Rietschel.

Konferensen innehöll också en rad intressanta föredrag gällande aktuell idrottshistorisk forskning, Gösta Olanders verk i Vålådalen, idrotten i konsten, samt samisk idrott förr och nu.

Nästa idrottshistoriska konferens hålls 2002 i Stockholm med Stockholms Idrottshistoriska Förening som arrangör. Då hoppas vi att Riksidrottsmuseet har fått en permanent plats att vara på.

Arkivglimtar

Texten hämtad från SVIF-nytt och är författad av Thomas Lundgren.

"I Viktor Balcks arkiv som omfattar 20 volymer finns hans personliga handlingar. Här hittar man tex manuskript till de många tal han höll och dessutom många av hans inkommande brev med tillhörande brevskrivarregister, brev från bl a de moderna olympiska spelens initiativtagare, baron Pierre de Coubertin. Arkivet efter Stockholms Olympiska Spel som också finns i Riksarkivet innehåller bl a organisationskommitténs protokoll, anmälningar och olika kommittéers handlingar och tidningsklipp". Arkivet är fritt för forskning.

SOF-medlemmar

Reservera torsdagen den 14 maj. Då besöker oss Hans von Heine för en rundvandring kring Olympiastadion och information om den fina byggnaden.

SOFs Styrelse

Ordförande: Björn Walden,	Skyttevägen 28 D, 133 36 Saltsjöbaden	08-7173058
Vice Ordförande: Owe Fröberg,	Gammeltorpsväg 5 B, 155 30 Nykvarn,	08-55247473
Kassör: Olle Svensson,	Bråvallagatan 4, 113 36 Stockholm,	08-315829
Sekreterare: Kim Bengtsson,	Skvadronsbacken 21, 174 47 Sundbyberg,	08-7331554
Redaktör SOF-Bulletinen: Stig Nilsson,	Hagenvägen 12 B, 142 65 Trångsund,	08-6053282
Klubbmästare: Carl Erik Eriksson,	Box 44, 179 04 Färentuna,	08-56042056
Ledamöter: Vidar Martinell,	Mosvägen 3A BV, 153 37 Järna,	08-55171384
SOKs Representant: Björn Folin,	Storängens Strandv 20, 131 41 Nacka	08-7165132

Den 20 november: Presskonferens i Göteborg där man talar om att man skall söka OS 2012 tillsammans med Oslo, Köpenhamn och Malmö. Men det finns en hake i detta. Göteborg kan inte söka. Det skall SOK göra och SOK var inte informerad. Ett sommar-OS kan heller inte enligt nuvarande regler förläggas till mer än ett land.

Det vore inte så dumt om göteborgarna läste reglerna först. De fick också stöd av handelsminister Leif Pagrotsky. Honom kan man bara ge rådet att låta Ulrica Mässing sköta idrottfrågorna för regeringen. Dagen efter läser man i Aftonbladet (Lasse Anrell) att det är bra att Göteborg söker bara för att reta stockholmarna. Detta borde han ta med i sin återkommande serie om florskler. Detta är sandlådenivå.

En OS-ansökan måste vara seriös.

Den 21 november hade Stockholms Idrottsförbund kallat till seminarium "OS i Stockholm - dröm eller verklighet"

Ett 40-tal personer var där. Lars Liljegren inledde och poängterade vikten av att hålla OS-tanken vid liv och vända opinionen i positiv riktning. Stockholms Idrottsförbund lämnade in en anhållan till Stockholms Stad om att få göra en förstudie. Man vill börja tidigt och förbättra kampanjarbetet och se till att idrotten blir mer involverad och framför allt att idrotten kommer med i tid. Det är också viktigt att specialförbunden engageras. Kritiken mot den förra ansökan var främst att specialförbunden inte visade något engagemang. Det är också viktigt att OS-tanken får en bred politisk förankring och att svenskt näringsliv är engagerat. Nu har Stockholms stad svarat och man ställer inte upp på någon förstudie för OS 1912, möjligen till 1916 eller mer troligt 1920. Klimatet i dag är inte det rätta säger man och det är förmodligen rätt.

Man måste ta fram nya idéer kring en storarena och en OS-by. Hammarby sjöstad var en fin idé och frågan blir nu att hitta andra lämpliga platser. Tack vare den förra ansökan har Stockholm redan flera arenor klara. Globen, Råsunda och Stadion finns sedan tidigare och Eriksdalsbadet har nu Olympisk klass. Vidare har vi Älvsjömassan och Sätrahallen. Det behövs sedan flera hotell och det blir ju något som hela Sverige och Stockholm får nytta av.

Ekonomiskt har alla sommar-OS gått med stora överskott sedan OS i Montreal 1976.

Stockholm borde inte bli något undantag med hjälp av sponsorer och stora TV-pengar, även om spåren efter friidrotts-VM i Göteborg kan förskräcka.

Därefter redogjorde Gunilla Lindberg för de nya reglerna vilka alla talar för Sverige.

De nya rutinerna är nu följande:

Först söker man

Sedan tar en grupp vid och genomgår ansökningsstädernas koncept och lämnar rekommendationer om vilka som skall gå till "slutspel".

Sedan åker en grupp runt och kontrollerar de aktuella städerna. Efter denna sammanfattning är IOK beredda att fatta beslut.

Om Göteborgsidén sade Gunilla Lindberg bara att den var dödfödd. Ett OS och en OS-ansökan skulle bli en fin PR för Sverige. De aktiva och ledarna vill inte splittra sommar-OS. OS-byn med gemenskapen är mycket viktig. Var har västsverige tänkt lägga OS-byn? Det finns som alla förstår ingenting som talar för göteborgsidén.

Sedan meddelade C G Andeberg att både RF och SOK vill ha ett OS till Sverige och att det reformarbete som gjorts passar Sverige.

Men det blir svårt att få OS - det finns en uppsjö av kandidater som vill arrangera OS, men ett OS skulle bli ett lyft för den inhemska idrotten. Se bara på Spanien och Australien.

CG sammanfattade med att säga att Sverige och Stockholm borde säga ja till en förstudie och sedan en ansökan. Men nu blir det inte så.

Ny ordförande i SOK

Stefan Lindeberg valdes vid SOKs 88e årsmöte efter en sluten omröstning till ny ordförande i SOK. Han vann omröstningen med 23-12 mot **Carl Erik Stålberg Skidförbundet**, som var valberedningens kandidat. **Stefan** efterträder **C G Anderberg** som innehaft posten i 23 år och nu valdes till hedersordförande.

Stefan Lindeberg har varit vice ordförande i SOK och som sportchef haft ansvaret för topp- och talangprojektet som gav så fint resultat i Sydney. Han kommer från kanotförbundet, där han varit landslagsman och förbundskapten.

Till ledamöter i SOK valdes **Carl Erik Stålberg**, **Kerstin Bodin**, **Per Axel Eriksson**, **Tomas Gustafson**, **Lennart Pettersson**, **Karin Nilsson-Gren**, **Björn Rosengren** och **Ann-Louise Skoglund**.

10 miljoner för OS-guld

Nu skall det löna sig för de amerikanska tjejerna att satsa på simning. En guldmedalj i nästa OS 2004 belönas med 10 miljoner kronor. Bakom satsningen står det amerikanska simförbundet. Tio miljoner kronor kommer att betalas ut till den amerikanska som vinner 800 meter fritt på världsrekordtid. Samma erbjudande gäller för män, då på sträckan 1500 meter. Den segrande simmarens tränare får halva beloppet om han/hon varit tränare för simmaren i minst två år.

Under de två senaste spelen har amerikanerna belönats enligt följande, 500 000 kr för guld, 250 000 kronor för silver och 150 000 kronor för brons. 10 miljoner kronor är den största bonus som någonsin utlovats. Detta för att få fram duktiga långdistansare.

Miljoner till sprinters

Tvillingarna Kallurs framgångar vid JVM har fått en stor-sponsor att satsa på svenska sprinters. Det är Susannas JVM-guld och tvillingarnas charm som lockat sponsorn, Energiföretaget Plusenergi AB att satsa fyra miljoner under fyra år på svenska lovande sprinters och häcklöpare.

Pengarna behövs. Det kostar att ligga på läger och tävla utomlands. Det är sju idrottare som tagits ut för satsningen, **Susanne** och **Jenny Kallur** 100 meter häck, **Robert Kronberg** och **Philip Nossmy** 110 meter häck, **Johan Engberg** 100 och 200 meter, **Jimisola Laursen** 400 meter och **Mikael Jacobsson** 400 meter häck. Samtidigt görs en satsning på det svenska stafettlag som tog JVM-brons i Chile.

Nu väntar VM i Calgary och sedan OS 2004.

Skytte - årets förbund

Två OS-guld till **Pia Hansen** och **Jonas Edman** gjorde att Svenska Sportskytteförbundet tilldelades priset som årets förbund. Konkurrenten var hård från bordtennis, simning och handboll. Utmärkelsen utdelas av Sveriges Centralförning för Idrottens Främjande. Priset är 200 000 kronor och en replik av J P Molins berömda staty Bältesspännare. Motiveringen löd:

“Svenska Sportskytteförbundet har under de senaste åren genom stora framgångar bäddat för de olympiska guldmedaljer, som angav tonen för svensk idrott i Sydney-OS“.

Per Owe Trollsås död

SOF-medlemmen och friidrottsfightern **Per Owe Trollsås** är död, 67 år gammal. Vi minns honom mest för hans fighterhumör i landskamperna främst mot Finland. Silver på 400 meter häck vid EM i Stockholm 1958 efter ryssen **Jurij Litujev** är hans främsta merit.

DU BÄR VÄL SOF-NÅLEN?

DEN KAN DU KÖPA TILL SJÄLVKOSTNADSPRIS, 20 :-
(+ EVENTUELLA PORTOKOSTNADER)

NÅLEN BESTÄLLES ENKLAST GENOM ATT SÄTTA IN
BELOPPET PÅ SOFs POSTGIRO 541410 - 7

20:- FÖR LEVERANS MED ORDINARIE UTSKICK

25:- FÖR OMGÅENDE I SEPARAT UTSKICK

VISA ATT DU ÄR SOF-ARE - BÄR SOF-NÅLEN

OS-läkaren viktig

När OS i Sydney nu är över kan OS-läkaren Bo Berglund redovisa sitt arbete. Läkarna i OS-truppen måste vara beredda på att finnas till hands dygnet runt.

Vad har man då haft för skador och sjukdomar att ta hand om? Det har mest varit enklare saker som allergi, lunginflammation, snuva, skavsår och sträckningar.

Ingen svensk behövde läggas in på det olympiska sjukhuset

Persson bjöd på fest

Göran Persson gladdes så åt de svenska framgångarna i OS att han bjöd hela truppen från OS och Paralympisk till en fest i Rosenbad.

Över 500 personer kom till festen. I festkommittén satt bl a brottaren Martin Lidberg, simmaren Johanna Sjöberg och skidåkaren Thomas Fogdö. Festen arrangeras för att regeringen ville visa att man är stolt över idrottarnas framgångar.

Festdatum var den 17 november. Samling kl 18.30 och välkomsttal av statsminister Persson och näringsminister Ulrika Messing. 19.30 tog Christer Ulfbåga över. 20.00 Serverades maten. 21.00 startade underhållningen. 22.00 Dans. 23.15 Orup uppträdde. 03.00 avslutades festen.

Ingen höjning för idrotten i budgeten

Regeringen har trots goda statsfinanser och goda insatser av de svenska olympierna i Sydney inte funnit anledning att räkna upp statsanslaget för idrotten i budgetpropositionen. Summan 457 miljoner kronor är exakt densamma som förra året. Man har heller inte från statens sida angett vilket belopp idrotten har att vänta från överskottet av Svenska Spels värdeautomater. Enligt Svenska Spel bör idrotten kunna förvänta sig ett belopp på minst 120 miljoner kronor.

Idrottsgala i Globen

Den numera årliga idrottsgalan gick i år av stapeln måndagen den 22 januari och blev en stor succé. Många utmärkelser delades ut och de flesta mottagarna hade olympiska meriter.

Årets nykomling: Jonas Edman skytte. Guldmedaljör i Sydney.

Årets idrottsledare: Han Chrunack, simning efter de lyckosamma spelen i Sydney.

Årets handikapp- och dövidrottsutövare: Jonas Jacobs-

son skytt med två guld i paraolympic i Sydney.

Årets idrottslag: Bordtennislandslaget med bl a J O Waldner.

Årets kvinnliga idrottare: Therese Alshammar, simning efter framgångarna i Sydney.

Årets manliga idrottare: Lars Frölander, simning efter bl a OS-guld i Sydney

Årets prestation: Lars Frölander, simning med OS guld mot favorittippade australienska simmare i Sydney.

Jerringpriset: Magdalena Forsberg, Skidskytte.

Tidernas idrottsögonblick: Thomas Ravellis straffräddning mot Rumänien i fotbolls VM 1994 i konkurrens med flera stora olympiska ögonblick.

Sveriges Olympiska Akademis årsmöte

Årsmötet ägde rum i januari. Ordförande var Gösta Gärdin, SOF-medlem, men han hade av sagt sig omval för den kommande perioden 2001-2005. Under mötet talade professor Jan Lindroth och tackade Gösta för fint arbete och underströk att Akademin mycket tack vare en officer i ledningen har kunnat skötas på ett bra sätt.

Vidare tog Ture Widlund, SOFs förre ordförande, till orda och tackade Gösta, som av Ture fick motta presenter som man samlat till och Ture höll ett lysande tal till Gösta.

Under mötet diskuterades den kommande sessionen i Örebro. Vidare redovisades skolprojektet som anses vara ett stort genombrott för SOAs verksamhet när det gäller ungdomar i mellanstadieskolorna. På detta sätt har man spridit kunskap om olympism. Vidare redovisades resultatet av en teckningstävling, vars teckningar sänds till Internationella Olympiska Akademien.

Till ny ordförande att efterträda Gösta Gärdin valdes Tomas Gustafson.

Ledamöter i styrelsen är i övrigt för perioden:

Lotta Falkenbäck (konståkning), Gunilla Lindberg (SOK), Inger Lindholm (konstsim), Jan Lindroth (Svenska Idrotts-historiska Föreningen), Stig Pettersson (SOK), Lars Gunnar Björklund (Centralföreningen för Idrottens Främjande) Björn Walden (Sveriges Olympiahistorikers Förening), Gunnar Larsson (Guldklubben) och Carina Ribjer Tovland (sekreterare).

Adjungerade: Björn Folin (SOK), Elisabeth Vestlund (SOKs skolprojekt), Magnus Redman (IOK-deltagare)

Suppleant: Christer Lignell (Centralföreningen för Idrottens Främjande).

SOKs Presidenter och vice presidenter

1913-33	HKH Kronprins Gustaf Adolf
1913-28	Viktor G Balck och J Sigfrid Edström
1933-47	HKH Prins Gustaf Adolf
1928-48	J Sigfrid Edström
1947-97	HKH Prins Bertil
1949-66	Bo Ekelund
1997-2000	Carl Gustav Anderberg
1966-96	Gunnar Ericsson

Sigge Bergman död

Den legendariske skidledaren och SOF-medlemmen Sigge Bergman är död. Han dog i sin hemort Rättvik och blev 95 år. Han var en av de stora ledarna inom svensk vintersports historia med bl a 18 olympiska vinterspel som funktionär och ledare. Han var chef för den svenska truppen två gånger.

Han var ordförande i Skidförbundet 1952-61, förbundets sekreterare 1939-52, och 1961-70 samt skattmästare 1944-52. 1946-61 var han ordförande i Internationella Skidförbundet och 1961-79 dess sekreterare.

Han var även hedersledamot av Sveriges Olympiska Kommitté och mångårig ledamot i Riksidrottsförbundet. Han var även den som introducerade den moderna alpina skidåkningen i landet.

Invigningen i Sydney

Invigningen av OS i Sydney blev ett fantastiskt och färgglatt skådespel med 199 nationer inmarscherande på arenan. Det var en invigning som gick i försoningens tecken. Nord- och Syd Korea kom in hand i hand under samma fana och Cathy Freeman fick tända den olympiska elden. Hon tillhör aboriginerna, den australienska urbefolkningen, och genom denna gest fick de lite upprättelse för mångårig förföljelse. Hon är en symbol för ett folks kamp för erkännande och rättvisa. Hon har betytt mycket för sitt folks kollektiva självförtroende. Hon har stått upp och talat för sitt folk, som i århundraden kuvats till underkastelse och tystnad. Själva tändningen av den olympiska elden var ett fantastiskt skådespel i sig men det höll på att gå snett. När elden var tänd såg den ut som ett brinnande rymdskepp. Det steg uppåt men på väg upp fastnade det - tekniken hade havererat men efter en kort stund fick mekanikerna rätsida även på detta. Detta är den finaste invigningen jag upplevt sa Samaranch.

20 medaljer i Aten

Det är i Aten 2004 som vi skall slå till. Det är då Sveriges Olympiska Kommittés talangprogram skall nå sitt mål. Det är i Aten som Sverige skall ta 20 OS-medaljer! Vägen dit gick via Sydney då vi tog 12 medaljer. För att nå 20 medaljer i Aten sker ett unikt samarbete mellan Sveriges bästa idrottstalanger och Sveriges främsta företag.

Den olympiska rörelsen växer, allt fler länder deltar, ännu fler grenar blir olympiska, och nya regler utvecklar redan olympiska grenar. Nya material och träningsmetoder lanseras. Konkurrencen hårdnar på den olympiska arenan. Svenska idrottsmän och kvinnor har de senaste åren fått det allt svårare att nå framgångar i Olympiska Spel. Genom talangprogrammet vill man öka deras möjligheter att nå topplaceringar i OS. För att nå internationella framgångar och kunna stå på prisballen krävs mer än träning och talang. Det krävs också medel som gör det möjligt att satsa helhjärtat.

Talangprogrammet

Talangprogrammet ger möjligheter till kvalificerad träning, internationell matchning, gemensamma träningsläger med mentorstöd. Ungdomarna får också möjlighet att anpassa studier och arbete till idrottsutövningen.

Varje talang har en individuell utvecklingsplan med delmål för resultat som kontinuerligt ses över. Talangerna representerar cirka 30 olympiska idrotter.

Sveriges främsta företag

I Olympialaget ingår flera av Sveriges främsta företag. Till samman med den svenska staten gör man det möjligt för unga idrottstalanger att nå framgång i kommande olympiska vinter- och sommarspel. Det svenska näringslivet har nu förstått att svenska olympiska framgångar är bra för Sverige.

Ny tidsplan för Aten-OS

Internationella Olympiska Kommittén har gett Aten en ny tidsplan för att säkerställa att OS kan hållas i den grekiska huvudstaden 2004. Alla anläggningar måste vara klara innan slutet av 2003. Aten får det svårt. Man kommer att jämföra OS 2004 med OS 2000 i Sydney

Problem i Aten

För arrangörerna av OS 2004 i Aten fortsätter problemen. Nu har även näst högste chefen Petros Synadinos avgått i organisationskommittén. Han har bara varit med i sex månader och avgår på grund av personliga skäl. Men mest beror det nog på samarbetsproblem sedan har fråntagits ansvaret för vissa frågor. Yannis Roubatis, ansvarig för mediafrågor har också lämnat organisationskommittén.

Olympiska spelen återupplivas efter 1500 år

393 e Kr förbjöd kejsar Theodosius spelen i Olympia, som då pågått sedan 884 f Kr. Flera försök att återuppliva Olympiska spelen gjordes under 1800-talet bl a Helsingborg 1834 och 1836 av Gustaf Johan Schartau. Inga försök kunde emellertid i längden överleva förrän de som beslutades vid en internationell kongress i Paris 1894-.

De moderna Olympiska Spelen, Internationella Olympiska Kommittén och den Olympiska Rörelsen är i grunden en mans verk, baron Pierre de Coubertins. När han är 7 år utbryter fransk-tyska kriget 1870-71, som slutar i ett förödmjukande nederlag för Frankrike. Kejsardömet faller och ersätts av 3e republiken. Hans barndom präglas av detta och det behov av att upprätta Frankrikes forna storhet som många fransmän känner.

Efter flera resor till England under 1880-talet, där han speciellt besökte och tog intryck av de bästa och mest berömda sk public schools, Eton, Harrow, Rugby m fl, blir Pierre de Coubertin övertygad om att nyckeln till att återupprätta Frankrikes storhet ligger i ungdomens uppfostran. Det franska skolsystemet ger inte den rätta karaktärsdanningen, det saknar komponenten manlighet. Den finns i England genom idrotten i skolorna och det verkar inte som om man kan uppnå den på något annat sätt.

I oktober 1875 börjar en tysk arkeologisk expedition, under ledning av Ernst Curtius, med systematiska utgrävningar av Olympia. De håller på till 1891. 1890-1897 publiceras resultaten av utgrävningarna i ett verk om 10 volymer.

I början av 1890-talet började Pierre de Coubertins tankar på att återuppliva de Olympiska Spelen, som ett medel att påverka det franska skolväsendet till mera idrott att ta form. Det är inget som kommer plötsligt utan beslutet växer fram. Impulser kommer från många håll, bl a de tyska utgrävningarna av Olympia och Much Wenlock Olympian Games i Shropshire, England. Vid ett besök i Much Wenlock 1890 får han sannolikt höra talas om grekernas försök med Olympiska Spel i Aten, 4 st 1859-1889, och britternas National Olympian Games, 6 st 1866-1883. Den ungerske IOK-ledamoten Ferenc Kemeny, som på 1800-talet studerar några år i Paris och därvid lär känna Pierre, hävdar att han vid ett av deras möten föreslår att man på klassisk grekisk mark skall organisera Olympiska Spel.

Pierre de Coubertin resonerade på följande sätt:

1. För att få in sport i undervisningen måste man göra den populär.

2. För att popularisera sporten måste den internationaliseras.

3. I Frankrike är den utländska konkurrensen drivfjädern. Bara utmaningar som kommer utifrån får ett reellt och varaktigt inflytande.

4. De utländska kontakterna måste vara regelbundna och förbundna med stor prestige.

Mynnar inte detta ut i ett återupptagande av de Olympiska Spelen, den antika världens mest prestigefyllda idrottsevenemang? Om Tyskland grävt ut Olympia. Varför skulle då inte Frankrike kunna låta det återupstå i hela sin glans?

Pierre de Coubertin har som motto: Voir loin, parler franc, agir ferme (se långsiktigt, tala uppriktigt, handla kraftfullt) Att återuppliva Olympiska Spelen för att omdana undervisningen i det franska skolväsendet är verkligen att se långsiktigt. Och handla kraftfullt måste man göra för att kunna förverkliga den.

Första försöket 1892

20-27 november 1892 firar dåvarande franska riksidsrottsförbundet, Union des Sociétés Françaises de Sports Athlétique, USFSA, där Pierre de Coubertin är generalsekreterare, sitt 5-årsjubileum. Den 25 november hålls en jubileumssammankomst i Sorbonnes aula med bl a föredrag om idrotten i antiken, under medeltiden och i modern tid. Pierre de Coubertin håller föredraget om idrotten i modern tid och säger avslutningsvis:

“Låt oss sända våra roddare, löpare och fäktare utomlands, det är framtidens sanna frihandel. När den dagen kommer i gamla Europa har freden fått en ny och mäktig följeslagare. Denna tanke uppmuntrar Er tjänare att drömma om den andra delen av sitt program. Han hoppas att Ni kommer att hjälpa honom såsom Ni har gjort tidigare, så att han med Er hjälp skall kunna förverkliga, under de förutsättningar som gäller i det moderna livet, återupplivandet av de Olympiska Spelen, detta storslagna och välbringande verk“

Detta utspel bemöts med artiga applåder men ingen ställer upp för att hjälpa honom.

Nytt försök 1894

Trots bakslaget ger Pierre de Coubertin inte upp. Adolphe de Pallisseaux har föreslagit att USFSA skall sammankalla en internationell konferens i amatörfrågan 1894. Som åttonde och sista punkt på programmet lyckas Pierre de Coubertine peta in frågan om återupplivandet av de Olympiska Spelen. Han inser att det inte blir några Olympiska Spel om inte förslaget är förankrat hos ett antal tongivande delegater. Hösten 1893 reser han till Amerika för att förbe-

reda amerikanerna på kongressen och de Olympiska Spelen. Hemvägen tar han över England för att också där propagera för kongressen och de Olympiska Spelen.

Pierre de Coubertin var mån om att ge kongressen en inramning som gav god renommé. Detta gjorde han genom att engagera den tidens högstatuspersoner. Han värvade en hederskommitté om 50 man, varav fem kungligheter. Listan toppades av kungen av Belgien, sedan kom prinsen av Wales och kronprinsen av Sverige och Norge, sedermera Gustav V. Övriga hedersledamöter var en ansamling av vicomter, grevar, lordar, ambassadörer, ministrar, professorer och andra titulerade personer. Det är kanske onödigt att påpeka att enbart några enstaka hedersledamöter var med på kongressen. Deras uppgift var bara att förgylla den med sitt namn.

Till kongressens president valde Pierre de Coubertin baron Alphonse de Courcel f d fransk ambassadör i Berlin och från 1895 ambassadör i London. Det fanns åtta vice presidenter, däribland Viktor Balck. Hans ställning som överlärare vid det på den tiden internationellt sett mycket välrenommerade Gymnastiska Centralinstitutet, GCI, gav ett högt anseende. Inte heller vice presidenterna fyllde någon annan funktion än att bidra till kongressens status. Av de åtta var bara två fransmän. Man ser ibland uppgiften att Viktor Balck var med på kongressen. Det är fel. Han deltog inte!

Inbjudningar till kongressen sändes till den tidens ledande idrottsorganisationer, internationella och nationella förbund, enskilda föreningar och universitet. Till Sverige gick inbjudan till Svenska Gymnastikförbundet, där Viktor Balck var ordförande. Detta, dvs Balck, utsåg Fredrik Bergh och Sten Drakenberg till delegater. Båda befanns sig redan i Paris. Fredrik Bergh drev ett svenskt (sjuk)gymnastikinstitut där och Sten Drakenberg låg vid Joinville för att utbilda sig till fäktmästare.

Kongressen samlade 78 delegater från nio länder. De representerade 48 organisationer, inklusive ett internationellt förbund, från tio länder. Merparten av organisationerna och delegaterna var franska, 22 resp 53. De icke franska organisationernas och delegaternas antal var sålunda 26 resp 25. Dessutom hade ytterligare 16 organisationer, alla icke-franska, som icke var med på kongressen lovat ansluta sig till de beslut och rekommendationer som kongressen antar.

På den slutliga dagordningen är det tio punkter, sju avseende amatörfrågan och tre avseende Olympiska Spel. Det egentliga arbetet bedrevs i två utskott, ett för amatörfrågan och ett för Olympiska Spel.

Pierre de Coubertin tar inga risker. Han handplockade ledamöterna och ser till att säkra kort hamnar på de ledande posterna. Ordförande i det Olympiska utskottet är greken

Dimitrios Vikelas. I detta deltar också Fredrik Bergh och Sten Drakenberg.

Beslut om moderna Olympiska Spel

Kongressen öppnades den 16 juni 1894 och på dess sista dag 23 juni beslutades enhälligt att återuppliva de Olympiska Spelen. Pierre de Coubertins ursprungliga tanke är att de första spelen skall hållas i Paris 1900, men han befärar att den entusiasm varmed förslaget om Olympiska Spel hälsas kommer att svalna om man väntar så länge. Därför tänkte han om och går in för att de första spelen skall hållas redan 1896. När så tidpunkten bestäms till 1896 vill många delegater ha dem i London med tanke på britternas väl utvecklade idrottsväsen. Pierre de Coubertin och Dimitrios Vikelas, som båda vill ta åt sig äran av att vara den som först föreslår Athen lyckas dock driva igenom ett enhälligt beslut om Aten 1896 och Paris 1900.

Valet av den kommitté som skall svara för spelen går helt enligt Pierre de Coubertins ritningar. De han föreslog väljs. Endast sex av de 13 valda ledamöterna är med på kongressen. När Comité International des Jeux Olympiques, som den ursprungligen heter, håller sitt konstituerade sammanträde några dagar efter kongressen deltar endast fyra, Pierre de Coubertin, Dimitrios Vikelas, Ernest Callot Frankrike och William Milligan Sloane USA. Man beslutar att presidenten skall komma från det land spelen närmast skall gå i. Dimitrios Vikelas blir därmed IOKs förste president medan Pierre de Coubertin blir generalsekreterare.

Olympiska Spel i Grekland

Spelen 1896 blir lyckade men Pierre de Coubertin får finna sig i att spela andraplansrollen. Grekerna själva tar åt sig hela äran. De vill permanenta spelen till Aten och förmår ett stort antal delegater att skriva på en petition därför.

Efter spelens slut 15 april tar Pierre de Coubertin i enlighet med då gällande regler över presidentskapet i IOK. Vid ett sammanträffande med kronprins Konstantin diskuterades spelens framtid. Pierre de Coubertin står på sig att spelen skall gå i Paris 1900 och därefter cirkulera från land till land. En del greker anklagar honom för att vara en tjuv som vill "beröva Grekland en dyrbar historisk klenod". Under samtalets gång uppstår dock tankar på att grekerna kan ordna egna Olympiska Spel under mellanåren.

1901 godkänner IOK grekernas planer på att ordna en egen serie Olympiska Spel. De enda spelen i den serien som blir av är de 1906. Till 1902 är det för kort tid och 1910 och 1914 gör det politiska läget i Grekland det omöjligt att arrangera dem. Efter första världskriget släpper grekerna tanken på en egen serie Olympiska Spel.

Konsttävlingar

Olympiska Spel är inte några vanliga världsmästerskap. Pierre de Coubertin strävar efter en harmonisk enhet mellan idrotten och de sköna konsterna, mellan kropp och själ. Han ser förebilden i antikens Grekland, där i gymnasierna inte bara kroppen tränades utan även själen med filosofi och de sköna konsterna. Att det i antikens Olympiska Spel inte förekom några konsttävlingar bekyrrar honom inte. Diktare och författare tog tillfället i akt att där läsa upp (ur) sina verk under spelen.

För att integrera de sköna konsterna i de moderna spelen sammankallas i Paris i maj 1906 en rådgivande konferens i "Konst, litteratur och sport". Konferensen hålls huvudsakligen i Comedie Francaise. Av de cirka 60 delegaterna var bara ett tiotal icke-fransmän. Pierre de Coubertin ser konferensen som en stor framgång. Den rekommenderar, helt i enlighet med hans intentioner, att tävlingar i arkitektur, skulptur, musik, måleri och litteratur för originalverk inspirerade av sport, kommer med på det olympiska programmet.

Det blir inga konsttävlingar i London 1908. Britterna anser att de har för kort tid på sig. Det hade inte heller blivit några konsttävlingar 1912 om inte Pierre de Coubertin själv tagit hand om arrangemangen. De svenska konstnärskretsarna vägrar befatta sig med konsttävlingar. Svenskarnas insatser inskränker sig till att anslå 5 000 francs till IOK för organisationen samt att tillhandahålla en utställningslokal för de prisbelönade verken.

I litteratur segrar 1912 pseudonymen Georges Hohrod och M Eschbach, Tyskland med "Ode till sporten", som förelåg både i en tysk och en fransk version. Georges Hohrod är Pierre de Coubertin själv. Översättningen till tyska har sannolikt gjorts av Pierres fru Marie (= M Eschbach).

Efter OS 1948 slopades konsttävlingarna. Varje OS-arangör skall dock ordna med utställningar, konserter o s v.

Ceremoniel och symboler

Det olympiska ceremonielet anser Pierre de Coubertin vara mycket viktigt och skapar själv många inslag.

Som olympiskt motto väljer han redan 1894 CITIUS, ALTIUS, FORTIUS (Snabbare högre starkare) vilket står på fasaden på Lycée Albert le Grand i Arcueil där dominikanerprästen Henri Didon är rektor.

Första gången han framför tanken på en olympisk ed är 1906. Den förverkligas 1920 och han formulerar den själv.

Den olympiska flaggan designar han till Olympiska Kongressen 1914.

Nationernas inmarsch på invigningen är också Pierre de Coubertins idé. Han anser att deltagarna skall paradera i

sina tävlingsdräkter och, i förekommande fall, med sina tävlingsredskap, skyttar med sina vapen, tennis spelare med sina racketar osv. Så var också delvis fallet 1908 och 1912.

1896 förklarade kung George, efter det att prisutdelningen ägt rum spelen för avslutade inne på Olympiastadion. 1900 och 1904, då spelen genom kopplingar till stora utställningar var spridda över flera månader var det inga avslutningar. 1908 och 1912 äger avslutningarna rum på banketten för OS-ledamöter och honoratiore. Den olympiska facklan omnämndes i symbolisk form första gången i ett tal vid avslutningen 1908. 1912 nämner Pierre de Coubertin på nytt den olympiska facklan i sitt avslutande tal.

Att avsluta spelen på banketter dit allmänheten inte har tillträde är inte bra. Pierre de Coubertin inser det och ser till att avslutningen 1920, och därefter, sker på Olympiastadion. Han förrättar den själv och avslutar avslutningen med att säga:

"Må de (nästa Olympiska spel) hållas i glädje och endräkt och må på det sättet den olympiska elden fortsätta sitt lopp genom tiderna till fromma för en ständigt alltmer entusiastisk, allt modigare och allt renare mänsklighet. Må så ske!"

Dessa avslutande ord, som framfördes vid varje avslutning till 1980, är också något av en sammanfattning av hur Pierre de Coubertin ser på de olympiska spelen och deras betydelse för mänskligheten.

Såväl elden, 1928, som facklan, 1936, infördes efter Pierre de Coubertin avgång men det är hans idéer som ligger bakom symbolerna.

Vid invigningen av OS i Berlin 1936 framför Pierre de Coubertin i en grammofoninspelning, ett budskap till OS-deltagarna och hela världen.

"Det viktiga med de Olympiska Spelen är inte att vinna utan att delta ty det väsentliga i livet är inte att segra utan att kämpa väl."

Dessa ofta citerade rader har ingen formell status i det olympiska regelverket men har ändå blivit det Olympiska Rörelsens officiella valspråk.

Då - nu

I Athen 1896 deltog cirka 260 idrottsmän från 15 länder. I Barcelona 1992 9 367 män och kvinnor från 169 länder. Antalet sporter har ökat från nio 1896 till 26 1992. 1996 tillkom softboll och 1994 antogs till år 2000 ytterligare två sporter, triathlon och taekwondo. 1896 fanns det tillfälliga nationella olympiska kommittéer i fyra länder (övriga deltog på privat initiativ), 1994 fanns det 195 permanenta olympiska kommittéer. Antalet IOK-ledamöter har ökat

från de 1894 först valda 13 till dagens 111.

IOK har tvingats sätta ett tak för antalet deltagare på 10 000. Till 1956 infördes begränsningar i deltagarantalet för de rena lagsporterna. De internationella specialförbunden fick arrangera kvalspel för att få ned antalet lag till 16. Numera har nästan alla sporter fått acceptera kvoteringar av deltagarantalet.

Kunde Pierre de Coubertin när han väl drog igång de moderna Olympiska Spelen föreställa sig denna enorma utveckling. Sannolikt inte. Å andra sidan har vi en helt annan värld i dag än vid seklets början. Före första världskriget var de Olympiska Spelen förbehållna Europa och av Europa koloniserade länder. Under mellankrigsperioden tillkom en del asiatiska länder som Japan (en deltagare redan 1912, japanen som försvann) och Indien. Från 1960 har

de många nya självständiga nationerna gjort att antalet deltagande länder raket i höjden. Omkring 1910 gjorde Pierre de Coubertin en bedömning av hur många deltagare man skulle kunna räkna med i OS. Som jämförelse visas antalet faktiska deltagare 1908 (exkl skridskor) och 1912.

Som synes underskattade han faktiska antalet deltagare utom i hästsport och bollsporter. I grupperna kampsporter och vattensporter var det kraftiga underskattningar, i allmän idrott och gymnastik var underskattningen inte så stor. I både hästsport och bollsporter låg det faktiska antalet deltagare i underkanten av hans bedömningar. Man kan också notera att hans total blir något större än summan av deltagarna. Sammanlagt kan man dock säga att redan samtidigt överträffade hans förväntningar på hur pass omfattande spelen skulle vara.

Coubertins bedömning

Gren	1908	1912
Allmän idrott gymnastik	500	650
Kampsporter (fäktning, boxning, brottning, skytte)	180	250
Vattensporter (rodd, segling, simning, polo)	60	100
Hästsport	60	100
Bollsporter (fotboll, tennis)	200	500
Totalt	1000	1700
Övriga sporter (cykel modern femkamp m m)	Ej bedömt	
Totalt		
landhockey)		

Verkligt

1908	1912
808	823
542	664
310	465
12	62
208	228
1874	2242
161	305
2035	2547

Bandyn hoppas på OS

Bandyn fick inte vara med som uppvisningssport i Lillehammer 1994. Nu gör Internationella Bandyförbundet ett nytt försök att få vara med. Internationella Olympiska Kommittén uppvakts på nytt. Bandyn tror att man nu skall lyckas att komma med i OS. Bandyn räknar med att inom kort ha 15 medlemsländer från tre olika kontinenter. Målet är att sporten kan delta 2010.

I dag har man tio medlemsländer, Finland, Holland, Kanada, Kazakstan, Norge, Sverige, Ryssland, Ungern, USA och Vitrysländ. De länder man nu bearbetar är de baltiska länderna samt Syd- och Nordkorea.

Men eftersom IOK satt ett tak för antalet deltagare skall det mycket till innan bandyn blir en Olympisk Sport. Här får i så fall Sverige en given medalj.

100 år

Svensk Cykelförbundet har fyllt 100 år i november

Svenska fanbärare

1906 Bruno Söderström	1960 William Grut
1908 Erik Granfelt	1964 William Hamilton
1912 Robert Olsson	1968 Rolf Pettersson
1920 Hans Granfelt	1972 Jan Jönsson
1924 Einar Rådberg	1976 Jan Karlsson
1928 Bo Lindman	1980 Stig Pettersson
1932 Bo Lindman	1984 Hans Svensson
1936 Bo Lindman	1988 Agneta Andersson
1948 Per Carlesson	1992 Stefan Edberg
1952 Bo Eriksson	1996 Jan Olof Waldner
1956 G A Boltensten	2000 Anna Olsson
(Stockholm)	
1956 Per Carlesson	

Välbesökt höstmöte

Tisdagen den 24 oktober hade SOF höstmöte på Jakt-hornet. Mötet var mycket välbesökt trots att det kolliderade med hockeyderbyt AIK-Djurgården. Vi hade bjudit in Stockholms sportjournalister och vi tror att fler av dem föredrog debyt.

Ändock var mötet välbesökt. På plats fanns 35 personer (varav fyra damer, kors i taket). Av besökarna var några nya som sökte medlemskap.

Gunnar Larsson

Gästföreläsare var förre mästersimmaren Gunnar Larsson. Han inledde med att tala om sin familj. Han har två systrar, som båda deltagit i Olympiska Spel, Karin 1956 och 1960 och Kristina 1960 och sedan kom Gunnar. Ingen dålig simmarfamilj.

Han nämnde mest i förbigående sina insatser i München som gav två guld. I stället talade han mest om Sydney. Simningen i Sydney var något extra. Det är nationalsporten i Australien och den fina simstadion tog 18 000 personer och hade nog ett snitt på 15 000. Det blev också en flygande start för simningen med fem världsrekord.

För Sveriges del framhöll han Lars Frölander, som han anser skall ha årets bragdmedalj. Att ta guld i Sydney mot de favorittyngda hemmasimmarna var en stor bragd.

Hajdräktens betydelse tyckte Gunnar var för tidigt att uttala sig om.

Samtidigt beklagade Gunnar att Sverige just nu inte är bra på längre distanser. Här måste träningen läggas om.

Gunnar avslutade med ett flertal roliga historier.

Därefter tog Björn Folin vid med kompletterande uppgifter från Sydney. Han konstaterade att de pengar som SOK och näringslivet satt på de svenska elitidrottarna hade givit resultat, 12 medaljer. Nästa mål är 10 medaljer i Salt Lake City, vilket Björn trodde skulle bli en mycket tuff uppgift.

Den trupp Sverige hade var mycket bra. Alla hade ambitioner och var inte nöjda med att ha kommit till Sydney. Han sade också att det är störande för de som tävlar att de som var färdigtävlande fortfarande fanns kvar i OS-byn. Något att tänka på i framtiden.

Vidare framhöll Björn att vi nu fått mycket hög kvalitet på den aktiva, men många ledare håller inte måttet. Inför framtiden måste det satsas mer på ledarna. Det blir en stor uppgift för SOK. Slutligen sa Björn att det också fanns besvikelser och mest besviken var han på de svenska seglarna som fått enorma förutsättningar för att lyckas men klarade endast en medalj.

STIG NILSSON

Bengt Grive om Gunnar Larsson

Oxen är som bekant ett envist djur som kan dra tunga lass. Simmaren Gunnar Larsson är född i oxens tecken och han var av det envisa slaget i fråga om mängdträning. Simmarna har kanske att stå ut med de tråkigaste och mest tålmodsprövande förberedelser av alla idrottsmän för att nå toppen och dessutom en både krånglig och chansartad satsning för att komma i absolut bästa form i rätt ögonblick. Gunnar Larsson och hans tränare Lars Erik Paulsson kunde allt det där.

Under Olympiska Spelen i Los Angeles 1984 hade jag nöjet att bada och snacka simning med dessa båda herrar varje morgon och förmiddag i poolen på vårt hotell Beverly Hills. Jag badade och simmade minst fyra gånger varje dag, fast jag kanske bara låg i vattnet tre à fyra minuter åt gången. Gunnar Larsson låg mest och solbadade och gick i plurret bara en enda gång, men då blev han kvar där i åtminstone en timme. För det mesta lekte han säl och simmade omkring mot botten och gjorde små upptäckter och låtsades komma upp men en äkta pärla ibland, samtidigt som han frustade på sälars vis. Men när han vigt tog sig upp ur basängen kom jag genast att jämföra honom med en gymnast. Gunnar var på plats i Los Angeles i egenskap av radio-kommentator och Paulsson i sin tur gjorde samma tjänst i TV.

- Berätta, Gunnar om dina två guldmedaljer i München 1972. Först vann du 400 meter medley med världens minst marginal - två tusendels sekund. Hur lång tid är det i verkligheten?

- Så här, svarade Gunnar på tydlig och varm skånska, och knäppte samtidigt med långfingret mot tummen. Det där var ungefär två tusendels sekund.

- Då visste du väl inte att du hade vunnit, när du slog handen i kaklet?

- Jo på sätt och vis, för jag såg på stora tavlan att en stjärna blinkade framför mitt namn. Men då såg jag inte att en annan stjärna samtidigt blinkade framför amerikanen Tim McKees namn. Men så kom Lars Erik Paulsson rusande och sa att jag hade vunnit. Sedan dess har man förstärkt nog strukit alla slags tusendelar ur rekordböckerna. Det räcker att vinna med en hundradel och det är alldeles tillräckligt försmädligt att förlora med en hundradel av en sekund.

- Sedan tog du guld också på 200 meter medley. Då vann du med över en hel sekund mot samma kille. Konstigt att det inte blev ännu jämnare på den mycket kortare

sträckan, undrar jag

- Det kan tyckas så. Men jag hade en svaghet i fjärilsimmet. Med min teknik gick det ganska fort, men jag var inte tillräckligt uthållig. Jag höll god fart över 50 meter, därefter förlorade jag kraft och massor av tid. Sedan hade jag mitt säkra bröstsim för att ta tillbaka tappade sekunder och det avslutande frisimmet var ju alltjämt mitt bästa simsätt.

Du nöjde dig inte med OS-guld i München.

Nej året därpå gick de första världsmästerskapen i simning i Belgrad och jag ville skriva lite historia. Och vann VM på 200 meter medley. Sedan hade jag nog velat fortsätta över OS i Montreal, men då strök man just 200 medley ur programmet och jag kände att jag inte skulle kunna bli lika bra en gång till på den dubbla distansen. Jag var nöjd och EM hade jag vunnit på två distanser redan 1970 i Barcelona.

Varför lämnade du Malmö och flyttade till Västerås?

Jag hade klarat min utbildning på GIH och blivit gymnastikdirektör. 1975 erbjöds jag en tjänst i Västerås både som lärare och siminstruktör och lärde mig trivas bra. Numera är jag i restaurangbranschen i Eskilstuna, bor i Västerås och håller till i Strängnäs sommartid. Det händer att jag hälsar på släkt och bekanta i Malmö, men Mälardalen har blivit mina hemtrakter, förklarade den dubbla guldmedaljören Gunnar Larsson, som redan i unga år fann att alla simsätt var bra. Även de tråkiga,

BENGT GRIVE

Artikeln är hämtad ur Bengt Grives bok "Blågula guld - OS 100 år".

Fin utmärkelse till Patrik

IAAFs ordförande har varit i Sverige. Det blev stor middag i Göteborg och till Sveriges bästa friidrottare, Patrik Sjöberg, överlämnades Internationella friidrottsförbundets högsta utmärkelse, order of merit i silver. IAAF är mycket sparsamma med sina ordnar. Utmärkelsen finns också i guld men den har bara Carl Lewis fått. Även Arne Ljungqvist fick samma utmärkelse som Patrik. Carl Lewis och Patrik fick utmärkelsen främst tack vara sina insatser i OS.

Svenska IOC ledamöter

Nr		
5	Viktor Balck	1894-1920
30	Clarence von Rosen	1900-1948
100	J Sigfrid Edström	1920-1952
207	Bo Ekelund	1948-1965
236	Gustaf Dyrssen	1952-1970
268	Gunnar Ericsson	1965-1996
294	Sven Thofelt	1970-1976
310	Mats Carlgren	1976-1992
397	Arne Ljungqvist	1994-
417	Gunilla Lindberg	1996-

Alshammars medaljer i fara

Drygt en månad före OS i Sydney tecknade Therese Alshammar ett reklamkontrakt med affärssystemleverantören SAP. Det ger henne ett sju­siffrigt belopp men höll på att kosta henne de olympiska medaljerna. Under OS utnyttjade nämligen företaget simdrottningen i helsidesannonser utan att ha något tillstånd från SOK eller IOC. En aktiv får inte förekomma i någon annonsering under OS utan tillstånd. Företaget kunde helt enkelt inte reglerna. IOC kunde därför diskvalificera Therese och ta tillbaka medaljerna. Nu har det löst sig genom att företaget betalt en avgift till SOK - en ersättning och så var problemet ur världen.

Mirakelcoachen tillbaka i OS

När USA sensationellt slog Ryssland i OS i ishockey 1980 coachades laget av Herb Brooks. Han helgonförklarades i USA efter den bedriften. Nu är han tillbaka och har ansvaret för USAs lag i OS 2002 i Salt Lake City. 1980 slog ett collegelag världsstjärnorna från Sovjet. OS i Salt Lake City blir Herbs fjärde. Han var med och spelade 1964 och 1968. USA vill ha revansch för den svaga insatsen i Nagano.

Paralympics

OS i Sydney var det bästa som genomförts genom tiderna sa Samaranch vid avslutningen. Det samma sa han när Paralympics avslutades i Sydney. I Paraolympic deltog 4000 deltagare från 125 länder och konkurrensen i de olika grenarna var hård och många utomordentligt fina resultat uppnåddes. Det tråkiga med Paralympics var att många utövare diskades på grund av doping.

Den svenska medaljskörden blev 21.

Fem guld:

Thomas Johansson, skytte luftgevär, liggande
Thomas Johansson, skytte luftgevär, stående
Jonas Jacobsson, skytte frigevär, liggande
Jonas Jacobsson, skytte frigevär, 3x40
Johnny Eriksson, bordtennis

Sex silver:

Tim Johansson, friidrott 800 meter rullstol
Madelene Nordlund, friidrott 200 meter rullstol
Madelene Nordlund, friidrott 400 meter rullstol
Nora Prochazka, simning 100 meter bröst
Per Westerlund, friidrott 1500 meter rullstol
Håkan Eriksson, friidrott 100 meter rullstol

Tio brons:

Jonas Jacobsson, skytte luftgevär, stående
Jonas Jacobsson, skytte luftgevär, liggande
Ernst Bollden och Jan Christer Gustafsson, bordtennis lag
Viktor Göransson, friidrott längdhopp, protesidrott
Sofia Dettman, friidrott 400 meter rullstol
Håkan Eriksson, friidrott 200 meter rullstol
Mattias Karlsson, bordtennis
Fredrik Andersson, bordtennis
Herrlandslaget i goalboll
Damlandslaget i goalboll

Steve Redgrave slutar

Efter fem OS-guld och 20 år i världseliten har britten Steve Redgrave bestämt sig för att sluta. OS-guldet i Sydney blev 38-åriga Redgraves sista stora mästerskapsmedalj.

Anders Gernandt död

Anders Gernandt har avlidit 80 år gammal. Han var på väg till en middag då hans hjärta inte orkade mer. Anders har i nästan 40 år kommenterat ridsporten i Sverige och bidragit till att den blivit mycket populär.

Han var även en duktig ryttare och deltog i två olympiska spel, 1956 i Stockholm och 1960 i Rom. Där efter blev han lagledare för svenska ryttarlandslaget.

Efter en tävling 1961 ringde SOF-medlemmen Sven Plex Pettersson upp honom och ville ha honom som kommentator i TV och efter viss tvekan accepterade han det. Efter 1990 har han varit kommentator i Eurosports sändningar. Han var även duktig golfspelare och engagerade sig mycket i Föreningen för den beridna högvakten.

Bra resultat för Australien

Australien satsade hårt på sitt OS 2000 och det gav resultat. Australien slutade fyra i medaljligan. De grön-gula tog hem 58 medaljer varav 16 i guld. Inte dåligt av en nation med 19 miljoner invånare.

Till stor del beror det fina resultatet på regeringens satsning på idrotten inför detta OS. Vid OS i Montreal tog Australien fem medaljer och det blev startskottet för en ordentlig satsning. Australien har på senare tid fått:

Högklassiga träningsanläggningar

Bra utrustning och kläder för träning och tävling

Service från idrottsläkare och idrottsforskare

Resor, kost och logi för internationella tävlingar, som valts ut med omsorg

Utbildningsprogram och individuell karriärrådgivning.

Skidförbundet flyttar

Skidorna har en riksskidstadion i Falun. Kansliet har funnits i Idrottens Hus i Farsta. Nu flyttar Skidförbundet sitt kansli till Lugnets Skidstadion i Falun, där plats finns tack vare försvarsnedläggningarna i Falun.

Presentation av några starka olympier

Sonja Heine

Sonja Heine var bara tolv år när hon blev uttagen till de Olympiska Spelen i Antwerpen 1924.

Hon kom sist. Det var definitivt sista gången som hon kom sist.

Bara fyra år senare stod den norska konståkerskan överst på den olympiska pris pallan. OS-guldet 1928 i St Moritz var bara början på en enastående karriär.

När den avslutades 1936 i Garmisch Partenkirchen kunde Sonja visa upp en prissamling som bl a bestod av tre OS-guld, tio VM-guld och sex EM-guld.

Ingen möda sparades inom familjen för att Sonja skulle ges den stora chansen. Hon kom från en välbärgad och mycket idrottsintresserad familj. Pappan lät inreda en gammal vagnhall i Oslo till en innebana för skridskor. Sonja skulle kunna träna oavsett väderlek och dygnet runt om så krävdes. Hon togs dessutom ur skolan en tid.

Den oerhörda grundträningen betydde att hon kunde åka sina obligatoriska figurer med en otrolig precision. I den fria stilen bildade hon skola med en stil som sedan kopierades av all världens konståkningsstjärnor. Sonja var också den första att inse klädernas betydelse. Det var kort kjol, vackra färger och strikt elegans. Hon avslutade sina framträdanden med sin egen uppfinning, "striperen".

Sedan kom Hollywood, filmkontrakten, miljonerna, proffscirkusen och det stora konstintresset, hon drev sedan isshower i egen regi.

1968 gav hon bort ett helt museum med ovärderliga konstskatter till norska staten, ett museum som kostade 30 miljoner att bygga. Det ligger en mil utanför Oslo. Året efter dog Sonja i blodcancer 57 år gammal.

Steve Redgrave

Fem raka OS-guld det sista i Sydney. Det gäller den brittiske roddaren Steve Redgrave. Han är 34 år och tog sitt första OS-guld i rodd 1984 och sedan har det blivit guld även 1988, 1992, 1996 och 2000. I Atlanta tog han sitt fjärde OS-guld som var Storbritanniens enda guld. I Sydney tog han sitt femte guld i rodd.

Steve är stor och stark, 193 centimetern och väger 105 kilo.

Han är en av fyra män som klarat av bragden att vinna fyra OS-guld i rad. (De övriga är dansken Paul Elvström i segling, den amerikanske diskuskastaren Al Oerter och den ungerske fäktaren Aladar Gerevich, som lyckades ta hem sex raka guld i lag från 1932 till 1960).

Det kan mycket väl bli ett femte guld för Steve i Sydney. I september i fjol var han med och vann VM-guld i den brittiska fyran. Steve som är diabetiker skrev då lite idrotts-historia genom att bli den förste roddaren med åtta VM-guld. Ett annat rekord är 16 medaljer från OS och VM. I Atlanta vann han OS guld tillsammans med Matthews Pinsent i tvåa utan styrman.

Wang Junxia

Den kinesiska löparstjärnan, Wang Junxia, chockade friidrottsvärlden genom att löpa på tider som man inte trodde var möjligt. Wang Junxias världsrekord på långdistans var nästan ofattbara. De tidigare okända kinesiska löparflickorna utklassade allt motstånd vid VM 1993. En månad senare kom de nationella mästerskapen och tiderna var rena chocken. Snabbast av alla var den fattiga fiskardottern Wang Junxia. Först sänkte hon världsrekordet på 10 000 meter med 42 sekunder. Sedan krossade hon det gamla rekordet på 3000 meter med 16 sekunder. Dopningsryktena tog självklart fart direkt. Sedan hörde man inte så mycket från de kinesiska löperskorna men till OS i Atlanta kom Wang tillbaka och vann 5000 meter men hon var inte i närheten av de tider hon gjort tre år tidigare.

Vasilij Alexejev

Under 70-talet blev han "världens starkaste man". Han vann OS-guld i tyngdlyftnings tyngsta klass både 1972 och 1976. Han slog världsrekord åttio gånger och blev världsmästare åtta gånger. Det handlar om de väldige ryssen Vasilij Alexejev. Hans världsrekord på 440 kilo med 185 i ryck stod sig ända fram till OS i Atlanta.

Han började sin idrottskarriär som spjutkastare men var även duktig i andra friidrottsgrenar. Men när kilona kom övergick han till tyngdlyftning. Familjen hade då flyttat från en stad söder om Moskva till Archangelsk vid Norra ishavet. Han hade ingen tränare utan gick sin egen väg. Tex tränade han i en bassäng. Vid knäböjningar försvann han under vattnet i ett par sekunder. Alexejev var en idrottsman med många strängar på sin lyra, han var duktig sångare, biljardspelare, pianospelare, kock, snickare, samlare av kristallkulor och armenisk konjak. Han läste Lenin och översatte verk av Jack London till ryska.

Vera Caslavska

En av världens största kvinnliga olympiska idrottare med sju guldmedaljer i Tokyo 1964 och Mexiko 1968 är Vera Caslavska. Hon har även utmärkt sig vid sidan av gymnastikredskapen. Hon kämpade för motståndsrörelsen när rysarna invaderade Tjeckoslovakien 1968. Bl a hjälpte hon sin kusin, Bazyli Florcak, "Tjeckoslovariens Röda Nejliska" att fly undan ryssarna.

Hon vann inte bara guld i gymnastik. Hon utsågs av många även till spelens skönhetsdrottning.

På grund av invasionen i Tjeckoslovakien var uppladdningen inför OS i Mexiko inte den bästa. Trots detta vann hon gymnastikens mångkamp i hård konkurrens med de bästa ryskorna och det var en seger som hon uppskattade mycket. Det var en seger för landet.

Vid EM 1967 vann hon fem - alla - guldmedaljer.

Efter Mexiko-OS gifte hon sig med löparstjärnan Josef Odlozil och fick barn. För henne blev det en tuff tid under den nya regimen. Hon nekades jobb som gymnastiklärare och förbjöds att åka utomlands. Men hon kom tillbaka och spelade en viss roll under den tjeckiska revolten 1990 och blev en av president Havels rådgivare. 1992 blev hon president i tjeckisk olympiska kommittén.

Hon är nu skild och bor med sina två barn i Prag

Olga Korbut

Den som såg Olga i TV från OS i München 1972 glömmer henne aldrig. Hon kallades "Sparven från Minsk" och blev allas favorit med sitt charmiga leende och sin sprudlande energi. Olgas genombrott kom att bli stilbildande i gymnastiksporten. Hon var 17 år och vägde bara 38 kilo. Hennes akrobatiska program hade en svårighetsgrad ingen varit i närheten av tidigare. Det gav två individuella OS-guld i fristående och bom samt ett lagguld. Dessutom tog hon silver i barr.

Efter karriären fortsatte hon som gymnastiklärare i Sovjet. Den 26 april 1986 inträffade kärnkraftverksolyckan i Tjernobyl. Hennes hemrepublik Vitryssland drabbades värst. Då bestämde hon och maken Leonid Bortkevityj, en framstående musiker, att flytta till USA. Där i Atlanta hoppas hon kunna öppna en egen gymnastikskola.

Wayne Gretzky

Tidernas störste ishockeyspelare är Wayne Gretzky. Han var dominerande i sin årsklass redan som liten grabb. Ett rekord som han har som pojklagspelare är 310 mål på en säsong.

Redan som 17-åring debuterade han i WHA-ligan men han köptes snabbt över till NHL. Som 18-åring nådde han en drömgräns - 50 mål på en säsong. Men mest känd har han blivit för sina målgivande passningar. Ett rekord som han har lyder på 92 mål och 120 målgivande passningar d v s 212 poäng. När han nu slutat efter 20 säsongen i NHL har han 61 olika rekord. Poängligan har han vunnit tio gånger och till ligans mest värdefulle spelare har han utsetts nio gånger. Han har fyra Stanley-Cup vinster med Edmonton. Olympiskt har vi inte sett mycket av honom. NHL-proffsen har bara varit med i ett OS - det i Nagano och då gjorde man ingen större succé. Nu får man en ny chans i Salt Lake City 2002 med Gretzky som general manager

Han är gift med skådespelerskan Janet Jones och har två söner, 9 och 5 år.

Wilma Rudolph

Wilma Rudolph var en fantastisk sprinter. Alla fascinerades av hennes löpsteg och skönhet. Men hon fick en svår start i livet. Hon led av polio och läkarna trodde aldrig att hon skulle kunna gå.

Hon föddes 1940 som nr 20 i en syskonskara - en fattig familj i Tennessee. Hon besegrade förlamningen och kunde som åttaåring kasta kryckorna. Under OS 1960 slog hon igenom och blev vackra Wilma med hela världen. Hon vann klart OS-guld på 100 meter och 200 meter samt sprang hem stafettguld till USA. Hon orsakade större rubriker för damer än för herrar i nyhetsmedia. OS i Rom var det första TV-sända spelet men marknaden var inte mogen att förvandla Wilma till mångmiljonär. Hon lade av 1962 och fick därefter leva ett hårt liv på grund av sin hudfärg. Hon satte världsrekord på sina specialdistanser med 11,2 rep 22,9.

1980 fick hon upprättelse genom Wilma Rudolph Foundation i Indianapolis. Stiftelsen gav henne status och många av hennes familjemedlemmar fick arbete i organisationen, som har till uppgift att ge unga lovande idrottare en bättre chans i livet.

John Albrechtson

Han kommer från en riktig seglarfamilj. Hans far Gunnar representerade Sverige vid OS i Antwerpen 1920. 1965 vann John de öppna nordamerikanska mästerskapen i Starbåt med Scandale. Båten sålde han sedan till Paul Elvström och var med honom som gäst och de båda vann VM.

Men det var i Tempest som John nådde de största framgångarna. Tillsammans med gästen Ingvar Hansson vann han SM, EM, VM och OS. 1976 på Lake Ontario tog de OS-guld efter den fina serien 4-1-21-7-2-1.

Styrelsens verksamhetsberättelse 2000

Styrelse: Björn Walden, ordförande
Owe Fröberg, vice ordförande
Olle Svensson, kassör
Kim Bengtsson, sekreterare
Vidar Martinell, styrelseledamot
Stig Nilsson, Redaktör SOF-Bulletinen
Carl-Erik Eriksson, Klubbmästare
Björn Folin, SOKs representant

Revisorer: Bo Nilsson, Birger Fält

Valberedning: Anders Jansson, Örjan Westberg, Fred Smedberg.

Styrelsen har under verksamhetsåret 2000/2001 haft fem protokollförda sammanträden. Ett avhölls i Olympic Center i Saltsjöbaden, medan de övriga hållits i lokalen på Torsgatan.

Vid året ingång var antalet medlemmar, som betalt årsavgiften för 1999, 201 st. Vid årets utgång var antalet betalande medlemmar 201 st. Endast en ny medlem har tillkommit under räkenskapsåret 2000. Två medlemmar har under året avlidit.

Årsmötet ägde rum tisdagen den 28 mars 2000 i SOKs lokaler i Sofiatornet på Stockholms Olympiastadion. 21 medlemmar och en gäst var närvarande. Efter årsmötsförhandlingarna berättade Wolf Lyberg om Historia och Historier om IOK och IOK-ledamöter.

Inför årsmötet hade Ture Widlund, en av initiativtagarna till SOF, och dess ordförande alltsedan starten, avsagt sig omval. Han efterträddes nu av Björn Walden, som valdes på två år. I styrelsen omvaldes på två år Owe Fröberg, Stig Nilsson och Olle Svensson, medan efter fyllnadsval, Kim Bengtsson invaldes för en tid av ett år. Valberedningen och revisorer omvaldes.

Wolf Lyberg utsågs av årsmötet till den förste hedersledamoten i föreningen, och erhöll vidare föreningens hedersdiplom och SOFs vimpel.

Torsdagen den 19 oktober 2000 är ett betydelsefullt datum i SOFs historia. Då hölls för första gången ett allmänt möte utanför Stockholm. Mötet ägde rum i Göteborg på idrottsmuseet i Kviberg. 55 personer var närvarande och fick lyssna till Lars Hindmar, som kåserade om "Lasse mot överheten"

Tisdagen den 24 oktober 2000 hölls sedan ett allmänt föreningsmöte i samverkan med Stockholms Sport-

journalister på Jakthornet i Stockholm. De 35 närvarande varav fyra glädjande nog var damer, kunde lyssna till simmarren Gunnar Larssons olympiska minnen i och utanför basängen och Björn Folin, som berättade om erfarenheter från Sydney ur SOKs perspektiv.

SOF-Bulletinen har under året utkommit med fyra nummer och SOF-Bulletinen Special med ett dubbelnummer, 43-44. "Regler för deltagande och kvalificeringskriterier för OS 2000 i Sydney".

SOF är representerat i Sveriges Olympiska Akademi genom sin ordförande. Björn Walden efterträdde alltså under året Ture Widlund, som SOFs representant i Akademien.

SOF har under året mottagit ett antal publikationer och biblioteket uppgår nu till cirka 1000 volymer plus flera hundra tidningar och tidskrifter.

Vid Sveriges Olympiska Kommittés årsmöte representerades SOF av Björn Walden.

SOFs vimpel har under året förärats följande personer:

20 Wolf Lyberg, 21 Gunnar Larsson, 22 Björn Folin

För den ekonomiska redovisningen hänvisas till Resultat- och Balansräkningen.

Styrelsen tackar medlemmarna för det gångna verksamhetsåret och alla de som medverkat till att göra arbetet intressant och meningsfullt.

Björn Walden **Owe Fröberg** **Olof Svensson**
Vidar Martinell **Stig Nilsson** **Kim Bengtsson**
Carl Erik Eriksson **Björn Folin**

Balansräkning 31 dec 1999

Tillgångar

Postgiro	7494:28
Lager Vimplar	3262:00
Inventarier	1550:00
Porto till godo	3559:00
Totalt	16265:38

Skulder och eget kapital

Kapital	12993:55
Årets överskott	3271:83
Totalt	16265:38

Resultaträkning 2000

Intäkter	
Medlemsavgifter	30000:00
Annonser	3675:00
Försäljning, Räntor	941:76
Summa	34616:76

Kostnader

SOF-Bulletinen	10113:00
Postgirot	1365:00
Medlemsregistret	2816:00
Porton	5452:70
Frankeringsmaskinen	788:00
Konferenser	2548:00
Föreningsmöten	254:00
Årsavgifter	150:00
Kontorsmaterial	175:00
Försäkringar	477:00
Trycksaker	2789:00
Övrigt	702:00
Avskrivningar	812:00
Årets överskott	6175:06
Summa	34616:06

Balansräkning 31 dec 2000

Tillgångar

Postgiro	18440:44
Lager (Vimplar)	3000:00
Inventarier	1000:00
Summa	22440:44

Skulder och eget kapital

Kapital	16265:38
Årets överskott	6175:06
Summa	22440:44

Revisionsberättelse

Undertecknade, som av Sveriges Olympiahistorikers Förening vid ordinarie årsmöte utsetts att granska föreningens räkenskaper och förvaltning för räkenskapsåret 1 januari 2000 - 31 december 2000, får efter fullgjort uppdrag avge följande revisionsberättelse.

Vi har granskat föreningen räkenskaper och andra handlingar, som lämnar uppgift om ekonomi och förvaltning. Räkenskaperna är förda med ordning och noggrannhet. Intäkter och kostnader vid räkenskapsårets utgång framgår av vidstående utdrag ur räkenskaperna.

Vi har funnit att styrelsen på ett förtjänstfullt sätt handhaft förvaltningen och föreslår därför att styrelsen beviljas ansvarsfrihet för den period revisionen omfattar.

Stockholm den 15 februari 2001

Birger Fält

Bo Nilsson

Förslag till verksamhetsplan 2001

Det kommande verksamhetsåret planerar vi att fortsätta enligt i huvudsak samma former som tidigare år.

Förutom årsmötet planeras ytterligare minst ett allmänt medlemmöte med samma uppläggning som tidigare att äga rum i Stockholm. Dessutom planeras ett utökat samarbete med andra idrottshistoriska föreningar i landet. I första hand planeras ett fortsatt samarbete med idrottsmuseet i Göteborg men också samarbete med Idrottsmusei vänner i Malmö och om möjligt ytterligare några föreningar planeras under året.

Vi planerar att under 2001 komma ut med 4 nummer av SOF-Bulletinen och ett par nummer av SOF-Bulletinen Special.

Samarbetet med Sveriges Olympiska Kommitté fortsätter.

Vi kommer att följa upp vad SVIFs arbetsgrupp för idrottsmuseer och idrottshistoriska föreningar gör.

Budget

Intäkter

Medlemsavgifter	30000:-
Annonser	4000:-
Försäljning	1000:-
Totalt	35000:-

Kostnader

SOF-Bulletinen	14000:-
Porton	8000:-
Konferenser	4000:-
Föreningsmöten	1000:-
Trycksaker	3500:-
Kontorsmaterial	500:-
Försäkring	1000:-
Medlemsregistret	3000:-
Totalt	35000:-

Årets bästa

Olympiskt guld gav Lars Frölander utmärkelsen årets simmare 2000 och olympiskt brons gav Kajsa Bergqvist utmärkelsen årets friidrottare 2000.

Sporten i dag

Sporten i dag är en årlig publikation som kommer ut till jul varje år. Så även år 2000. Redaktör är sedan flera år tillbaka SOF-medlemmen Lars Gunnar Björklund och publikationen innehåller givetvis mycket olympisk idrott. Två SOF-medlemmar har också varsitt kapitel med i boken. Det är Clas G Bengtsson med "Det är bara amatörer som inte blir proffs" (boxning) och Ove Karlsson med "Alla dessa kvinnor". Ove Karlssons artikel avslutas med lite olympiahistoria (kompletterad efter sydney):

OS-medaljer av svenska damer 1908-98

Svenskor har tagit 46,2 medaljer (0,2 medalj från -36, då en kvinna ingick i en båtbesättning). Totalt har Sverige 563,5.

Av svenskor i OS har kanotisten Agneta Andersson flest guld (3) och medaljer totalt (7). Hon har varit delaktig i alla Sveriges OS-medaljer i kanot för damer! Hon delar rekordet för ett spel med 3 medaljer därav 2 guld 1984 med Toini Gustafsson 1968. Ulrika Knape är vår yngsta olympismästare, 17 år 130 dagar 1972.

Två kvinnor har deltagit i sju OS, och en av dem är Kerstin Palm, fäktning 1964-88 (som bäst 5a 1968 och 6a 1972).

Fyra kvinnor har burit Sveriges fana vid OS-invigningar. Barbro Martinsson vintern 1968, Eva Olsson vintern 1980, Agneta Andersson sommaren 1988 och Pernilla Wiberg vintern 1994.

De 20 svenska olympiamästarinnorna

1912: Greta Johansson simhopp, raka hopp

1920: Magda Julin, konståkning

1952: Gymnastik, grupp med handredskap (Evy Berggren, Vanja Blomberg, Karin Lindberg, Hjärdis Nordin, Ann-Sofi Pettersson, Göta Pettersson, Gun Röring, Ingrid Sandahl)

1960: Skidor 3 x 5 km (Irma Johansson, Britt Strandberg, Sonja Rudström).

1968: Toini Gustafsson skidor 5 km och skidor 10 km

1972: Ulrika Knape simhopp, höga hopp

1984: Agneta Andersson kanot K-1, kanot K-2 (Anna Olsson, Agneta Andersson)

1992: Pernilla Wiberg, skidor, storslalom

1994: Pernilla Wiberg, skidor, alpin kombination

1996: Ludmilla Engqvist, friidrott 100 m häck, Kanot K-2 (Agneta Andersson, Susanne Gunnarsson).

2000: Pia Hansen, skytte

Emil Zatopek död

Den legendariske långdistanslöparen från Tjeckoslovakien Emil Zatopek är död. Han blev 78 år.

Han vann ett silver och ett guld i London 1948 och i Helsingfors 1952 svarade han för en prestation ingen annan kunnat göra, genom att vinna guld på 5000 m, 10 000 m och maraton. Han satte 18 världsrekord, tog tre EM-guld och när han vann den dramatiska finalen i Helsingfors på 5000 meter vann hans fru Dana samtidigt damernas spjutfinal. Emil tränade tusen timmar om året och 800 kilometer per månad. Han var obesegrad på 10 000 meter i 38 lopp från 1948 till 1954.

Emil och hans fru Dana föddes samma dag den 19 september 1922 på olika platser i Tjeckoslovakien

Ludmila vill bli historisk

Ludmila vill bli den första svenska kvinna att ta OS-medalj i både sommar- och vinter-OS. Guld i sommar har hon redan och nu siktar hon på bob. Hon har tränat en tid i Lillehammers olympiska bob-bana och bl a noterat kvinnligt startbanerekord med 5,57 sekunder. Hon är medveten om att det är långt till världstoppen men hon satsar seriöst. Först blir det världscupen sedan kan det bli OS-historia. Medalj i både sommar och vinter-OS har tidigare tagits av Christa Luding-Rothenburger, som tog två OS-guld i skridskor 1984 och 1988 och ett silver i cykel 1988. Carol Lewis, Carl Lewis syster, har varit med i två OS i friidrott 1992 och 1996, men aldrig tagit medalj. Nu siktar hon, 37 år, på bob.

Nya medlemmar

Hans Lagerqvist	Spånga
Leif Randers	Göteborg
Anders Bergfeldt	Stockholm
Thord Lagerkrantz	Göteborg
Christer Carnegren	Tibro
Ingvar Öhm	Vallentuna
Lasse Pettersson	Linköping
Peo Eriksson	Göteborg
Stig A Jönsson	Lerum
Lars Carlsson	Göteborg
Ingemar Adelin	Mölnlycke

Komplett medlemsregister i nästa nummer av SOF-Bulletinen med namn, adress och telefonnummer.

Har du något minne från OS som deltagare, ledare, åskådare, TV-tittare eller radiolyssnare, som av en eller annan anledning är oförlömlig?

Hör då av dig till SOF-Bulletinen. Vi vill att du delger oss detta så vi kan ta med det i Bulletinen

IOK-pris till Gunilla

SOKs generalsekreterare Gunilla Lindberg fick på SOK-årsmötet i november motta Internationella Olympiska Kommitténs trofé för år 2000.

Trofén, Sports and Universality, tilldelas i år en person, som profilerat olympismen internationellt. Att Gunilla väl stämmer in på den beskrivningen råder det knappast någon tvekan om!

Hansen och Edman årets skyttar

Svenska Sportskytteförbundet har utsett årets sportskytt. I år (2000) blev det två skyttar som fick utmärkelsen och det var första gången. Årets skyttar blev Pia Hansen, guld i dubbeltrapp i Sydney och Jonas Edman guld i gevär 60 skott liggande.

Brödratrio med meriter

Bröderna Abbagnale, Agostine, Carmine och Guiseppé från Italien var stora stjärnor i rodd på 80-talet. Agostino vann OS-guld i scullerfyra utan styrman 1988 och dubbel sculler 1996. Carmine och Guiseppé tog OS-guld i tvåa med styrman 1984 och 1988 och OS-silver 1992. De höll sig i världstoppen i rodd i 15 år. De fick 1997 Thomas Keller medaljen, en högsta utmärkelse en roddare kan få.

OS-kandidatur

Östersund/Åre för vinter OS och Stockholm för sommar OS - det är de mest realistiska svenska kandidaterna om Sverige i framtiden kommer att söka OS. Det fastslogs vid ett möte mellan SOK och Östersund samt Stockholm.

SOK redogjorde för de nya procedurerna vid ansökningar men Gunilla Lindberg påpekade att det viktigaste är fortfarande stödet i landet och finansieringen.

Zelezny och Jones årets friidrottare

Spjutkastaren Jan Zelezny och sprintern Marion Jones har valts till 2000 års friidrottare. Priset delades ut vid den årliga friidrottsgalan i Monaco.

Jones fick damernas titel även 1997 och 1998. Hon vann tre guld i OS i Sydney, 100 m, 200 m och 4 x 400 m. Dessutom tog hon brons i längdhopp och 4 x 100 m. Zelezny fick titel för första gången. Han blev den förste spjutkastare att vinna tre OS-guld i följd.

Prinsens Plakett

Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande delar ut Prinsens Plakett, en av idrottssveriges förmästa utmärkelser. I år har plaketten utdelats till fyra personer, Wolf Lyberg, Hans Crunak, Sven Göran Eriksson och Stig A Jönsson.

Proffsen i boxning

Starka krafter är i gång för att få med de bästa boxarna i OS, dvs proffsen. En av de förespråkarna är Björn Rosengren. Det betyder att proffsen i framtiden kan boxas i landslaget och i OS, men vill en världsmästare riskera att förlora i OS

Dagbladsguldet till Frölander

Bragdmedaljen för år 2000 års bästa idrottsprestation i landet tilldelades Lars Frölander. Bragden bestod i att i en makalös finish slå hemmafavoriterna Michael Klim och Geoff Huegill på 100 meter fjärlsim vid OS i Sydney. 1999 blev han årets simmare i Sverige och har i prissamlingen förutom OS-guldet, 8 VM-guld, 9 EM-guld, 6 EM-silver, 2 VM-brons och 6 EM-brons.

**Sveriges första
och enda
ANTIKVARIAT
med special-
inriktning på
IDROTT**

SÄLJER och KÖPER

allt antikvariskt material
med idrottsanknytning:

böcker, tidskrifter, tidningar,
vykort, samlarbilder, program,
klubbnaålar, autografer etc.

Svenskt och utländskt.

Besöksadress: Grimstagatan 170, Vällingby.

Öppet måndag-fredag 09.00-17.00

Lördagar 10.00-14.00 (ej juni, juli).

Tel. 08-739 09 71. Fax. 08-739 14 73.

Postadress: Box 181, 162 11 Vällingby